

9.6. Digtets forløb og komposition

Præsentation

Formålet med denne opgave er at vise, at der i de fleste digte – på trods af fraværet af handling i traditionel forstand – er et indholdsmæssigt eller stemningsmæssigt forløb.

Tekster

1. Emil Aarestrup: *Paa Sneen* (1838) (forkert stroferækkefølge)
2. Ivan Malinovski: *Disjecta membra* (1958) (forkert stroferækkefølge)

Emil Aarestrups digt på *Paa Sneen* består af 10 strofer, mens Ivan Malinowskis digt *Disjecta membra* består af 9 strofer.

Herunder er stroferne i de to digte gengivet i vilkårlig rækkefølge.

Opgave

1. Læs de to digte omhyggeligt igennem, og byt om på stroferne, så I synes, der opstår et sammenhængende forløb i teksterne.
2. Diskuter i forlængelse heraf:
 - hvilke overordnede kriterier I har brugt i forbindelse med struktureringen (rytme, sætningsbygning, ordvalg, billedsprog osv.)?
 - om de to opgaver er lige vanskelige, og hvorfor den ene evt. forekommer vanskeligere end den anden?

Det er ikke afgørende, at alle (grupper) når frem til præcis samme slutresultat. Det vigtigste er diskussionen om de to teksters forløb. Ønsker man trods alt at se, hvordan de to forfattere selv har struktureret deres tekster, kan disse findes på nettet.

9 Lyriske tekster

Tekster

Tekst 1

Emil Aarestrup: *Paa Sneen*

Jeg saae den hastigt svæve
Over den glimmerhvide,
ætherisk-rene Flade –
En anden ved dens Side.

Den nærmede sig forvirret -
Den lod - det er det Sande -
Sit eget sorte Væsen
Med dit sig kjælent blande.

Og kom igjen tilsyne
I Stillinger – o Lykke,
Mit Kjød og Blod maa savne,
Men opnaaes af min Skygge!

I eventyrlig Skjønhed,
Krystalklar, straalte Staden,
Og som et magisk Luftsyn
Blændede Slotsfacaden.

Om dine Hænder vandt sig
Muffen, den lykkelige,
Og om dit Knæ jeg hørte
Den glatte Silke skrige.

Sig syngende lod Sneen
Af dine Fødder trykke,
Og paa det bløde Teppe
Henflagrede din Skygge.

Dit Aandepust, usynligt
Ellers som rosenduften,
Nu strømte gjemmen Sløret
En Sølvsky ud i Luften.

Det var min egen Skygge!
Den skyndte sig utroligt -
Jeg havde aldrig seet den
Saa langstrakt og urolig.

Hen over Torv og Gade,
Hvor Sneen laae, den hvide,
Belyst af Nattens Maane,
Jeg saae dig hastig skride

De svulmede - Canova
Ei bedre Grupper skabte -
Imellem blev de borte,
Naar Maanens Lys sig tabte.

9 Lyriske tekster

Tekst 2

Ivan Malinowski: *Disjecta membra*

der er ingen løsning eller ligevægt
der er ingen bolig på jorden

frugtens to halvdele udelukker hverandre
og kreperer glædeligt hver for sig

hvor en sol af nælder og brændende støv
er prisen for metallers parring og ingenting
blikket søger en klode af fred men ingen
enhed er den sidste ingen grænse urokkelig

men dette splittede blod vil ikke dø
og ukueligt er kødet der klynger sig til sit ben

selv i evigheden kløves de elskende til roden
kun ilden går aldrig sulten til sengs

hvor alting kun består af sine yderpunkter
hvor ingenting følgelig består

står fast end ikke smerten eller længslen
ved vandrende vande under tage af halm

mens solnedgangen pludselig lader masken falde
og du ser ind i en kælder af blod og panik